AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 111r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Hunc enim dns illa q̃ futura ē uita nr̃am qualis in nobis futura sit sciens p̃destina
tione plus amat ut ad eā nos amando p̃ducat. Quo circa quo uniuersę uię
dn̄i misericordia Iuertas miseriā nr̃am p̃sentē nouim q̃ sentim & idō miseri
cordiā dn̄i quā nob̄ de miseria liberandis exhiberi uolum plus amam & eāq;
cottidie maxime ꝓ peccatorū remissione poscim & habem. Hoc ꝓpterea sig
nificatū ē plus amantē s; min amatū q̃ min nos amat xp̄c miseros quā
beatos. Veritatis aūt ēt̃plationē qualis tē futura ē min amam q̃ n̄ dū
nouim nec habem. Hęc probem significata ē min amantē atq; idō & ad
ipsā Iad ei in nob̄ amorē qualis ei debet inplendū donec uenat dn̄s.
n̄ expectantē s; plus amatū q̃ id qd̄ p̃ullū figuratū ē hoc efficit beatū.
Hemo tam istos insignes aplos separet. Iuneo qd̄ significabit petrus am
bo erant. Iuneo qd̄ significabit iohannes ambo futuri erant. Significan
do sequebat iste. manebat ille. credendo aut ambo mala p̃sentia hui
mserię tolerabant ambo futura bona illi beatitudinis expectabant.
nec ipsi soli s; uniuersa hoc fac̄ sc̄a eccl̄a sponsa xp̄i. abiectis tēptatio
nib eruenda. in illa felicitate seruanda. Quas duas uitas petrus & i
ohannes figurauerī. singuli singulas. Verū & in hac tēporalit̄ ambu
lauerī ambo p̃fidē. Iilla in ētnum fruent̄ ambo p̃specie. Omib g
scis ad xp̄i corp in separabilit̄ ptinentib ꝓpt̄ hui uitę pcellosissime
gubernaculū ad ligandā & soluendā peccata claues regni cęlq; pri
mus aplq; petrus accepit. easdēq; omib scis ꝓpt̄ uitę illi secretissi
mę q̃etissimū sinū sup pect xp̄i iohannes euangelista discubuit.
quoniā nec iste solus s; uniuersa eccl̄a ligat solutq; peccata. nec ille
in principio uerbū dn̄i apud dn̄m & cetera de xp̄i diuinitate & de
tot diuinitatis trinitate atq; unitate sublimia quę in illo reg
no facie ad faciē ētemplanda. nē aut donec uenat dn̄s in speculo
& in enigmate ētuenda s quę p̃dicando ructaret de fonte dn̄ici
pectoris solus bibit. s; ipse dn̄s ipsū euanglm̄ p̃sua cui q; capacita
te omib suis bibendū toto terrarū orbe diffudit. Sunt qui senserint
& hi q̃dem n̄ contēptibiles sacri eloquii tractatores xp̄o iohem
aplm̄ ꝓpterea plus amatū qd̄ neq; uxorē duxerit Iabineunte
ętate castissim uixerit. Hoc in scripturis canonicis n̄ euidēt appa
ret. uerūtamen id q̃q; multū ad iuuat ēgruentiā huius sententię. qd̄
illa uita peū significata ē ubi non erunt nuptię. Hic est discipls qui
testimonū phibet de his & scripsit hęc. & scimus quia uerū est testi
monū ei. Sunt autē inquit Ialia multa quę fecit ihc. quę si scri
bantur p̃singula nec ipsū arbitror mundū capere eos qui scribendi
sunt libros. Non spacio locorū credendū est capere mundū non pos
se. quę in eo scribi quomodo possent si scripta non ferret. sed ea